

ชื่อผลงานวิจัย (ไทย)

สมรรถนะและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูเพื่อการปฏิรูปการศึกษาใน ทศวรรษที่สอง

ชื่อนักวิจัย

ผู้วิจัยหลัก ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวาณิช

ผู้วิจัยร่วม บงกช วงศ์หล่อสายชล

ยุวดี พันธุ์สุจริต

กชกร เกียรติศรีศรี

ปีที่ผลงานวิจัยเสร็จ

พ.ศ. 2554

ประเภทของงานวิจัย

ครูและบุคลากรทางการศึกษา

คำสำคัญ

ครู , การปฏิรูปการศึกษา

ความเป็นมา/หลักการและเหตุผล

“ครู” ถือเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติและเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยพัฒนาเด็กซึ่งเป็นอนาคตของชาติให้เติบโตอย่างมีพัฒนาการที่ดีในทุกด้านและเป็นคนดีของสังคม ครูจึงควรรับรู้และตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ทั้งยังต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (สระชัยศรีหมื่นไวย,2551) นอกจากนั้น หนึ่งในข้อกำหนดที่สำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพครู คือบทบาทหน้าที่ภาระงานของครูการเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถภาพความเป็นครูการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และการเป็นผู้นำทางวิชาการ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2549) หากครูตระหนักถึงบทบาทที่แท้จริงแล้วนั้น จะก่อให้เกิดสมรรถนะในวิชาชีพ (Gupta, 2007) และเมื่อครูมีสมรรถนะในวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ ก็สามารถที่จะถ่ายทอดอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในความรู้ได้อย่างเป็นขั้นตอน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ (Jon-Chao Hong และคณะ, 2008) การพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ เป็นส่วนหนึ่งในกรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) จึงควรดำเนินการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบต่อเนื่องทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ที่ผ่านมาครูได้รับการพัฒนาแต่ไม่มีความชัดเจนว่าหลักสูตรการพัฒนาตรงกับความต้องการของครูและสามารถนำไปใช้ได้จริงหรือไม่ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2552) เพื่อให้การพัฒนาครูมีความเป็นระบบและต่อเนื่องจึงควรมีแผนในการพัฒนาครูโดยการสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตนเองของครู เพื่อทำให้เนื้อหา และวิธีการพัฒนาครูมีความสอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของครูอย่างแท้จริง

ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องดำเนินงานวิจัยนี้ เพื่อศึกษาสมรรถนะและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครู

เพื่อการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาครูต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาการตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของครูเพื่อการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง
2. เพื่อประเมินสมรรถนะของครูเพื่อการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง
3. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูเพื่อการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยพัฒนากรอบการประเมินสมรรถนะและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูเพื่อการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง โดยตัวแปรตามในการวิจัยเป็นบทบาทหน้าที่และสมรรถนะของครู ตัวแปรต้น 8 ตัว ได้แก่ (1) เพศ (2) อายุ (3) ระดับการศึกษา (4) วิทยฐานะ (5) ภาคกลาง (6) สังกัด (7) ขนาดโรงเรียน (8) ระดับชั้น

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่อยู่ในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) โรงเรียนในสังกัดการปกครองส่วนเทศบาล (เทศบาล) และโรงเรียนในสังกัดการปกครองส่วนกรุงเทพมหานคร (กทม.) จาก 4 ภูมิภาค รวมจำนวน 3,929 คน ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษามีจำนวน 3 ตัวแปรคือ 1) บทบาทหน้าที่ของครู 2) สมรรถนะของครู 3) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครู โดยคณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากครูที่เข้าร่วมงานสัมมนาเพื่อพัฒนาการวิจัยและส่งผ่านเครือข่ายครูไปยังจังหวัดต่างๆทั่วภูมิภาค ด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1 ชุด คือ แบบสอบถามการปฏิบัติงานของครูเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 สอบถามหน้าที่ที่ครูต้องทำหรือพัฒนาในเรื่องต่างๆ และสมรรถนะของครูในการทำเรื่องนั้นๆที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 3 ระดับ โดยมีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าเท่ากับ 0.868 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์สถิติเบื้องต้น และการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอ้างอิง ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA), t-test เพื่อตอบปัญหาการวิจัยในการอธิบายบทบาทหน้าที่ และสมรรถนะของครู ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัย

1. ภูมิหลังของผู้ให้ข้อมูล

ครูที่ให้ข้อมูลในการวิจัยนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (69.12%) มีอายุมากกว่า 50 ปี (5.39%) จบปริญญาตรี (73.5%) วิทยฐานะชำนาญการ (48.84%) อยู่ในภาคกลาง (42.77%) สังกัดสพฐ. (86.46%) สอนในโรงเรียนขนาดกลาง (43.79%) และสอนชั้นประถมศึกษา (54.65%)

2. ผลการประเมินบทบาท สมรรถนะและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครู

2.1 การตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของครู

บทบาทหน้าที่ในการทำงานของครูประกอบด้วย 3 ด้าน โดยความตระหนักถึงบทบาทต่อสังคม (2.88) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ บทบาทต่อนักเรียน (2.85) และบทบาททั่วไป (ต่อตนเอง) (2.83) หากพิจารณาองค์ประกอบย่อย พบว่าบทบาทหน้าที่ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการสอนให้รู้จักสิทธิหน้าที่ของการเป็นพลเมืองที่ดี มีประชาธิปไตย (2.92) และด้านการสอนให้เด็กมีทักษะชีวิต ทักษะสังคม (2.92) รองลงมาคือ ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน (2.91) ในขณะที่ด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีวัฒนธรรมต่างกัน (2.69) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2 สมรรถนะของครู

สมรรถนะในการทำงานของครูประกอบด้วย 3 ด้านซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยสมรรถนะต่อสังคมมีค่ามากที่สุด (2.31) รองลงมาคือ สมรรถนะต่อนักเรียน (2.17) และสมรรถนะทั่วไป (ต่อตนเอง) (2.01) ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์จำแนกตามประสบการณ์ทำงานพบว่ากลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 16-20 ปีจะมีสมรรถนะต่อนักเรียน และต่อสังคมสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ หากพิจารณาองค์ประกอบย่อย โดยรวมทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง (2.18) สมรรถนะที่มีค่ามากที่สุดคือ สมรรถนะต่อสังคมด้านพลเมืองที่ดีมีประชาธิปไตย (2.49) ในขณะที่สมรรถนะต่อนักเรียนด้านวัฒนธรรมต่างกัณมีค่าน้อยที่สุด (1.86)

2.3 การประเมินความต้องการจำเป็นของครูสำหรับการพัฒนาสมรรถนะของตนเองเพื่อการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง

ความต้องการจำเป็นของครูสำหรับการพัฒนาสมรรถนะของตนเองเพื่อการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองประกอบด้วย 3 ด้าน โดยมีความต้องการจำเป็นในลำดับที่ 1 คือ ด้านสมรรถนะทั่วไป (ต่อตนเอง) (0.41) ลำดับที่ 2 คือ ด้านสมรรถนะต่อนักเรียน (0.31) และลำดับที่ 3 คือ ด้านสมรรถนะต่อสังคม (0.25) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

สมรรถนะทั่วไป(ต่อตนเอง) พบว่าครูมีความต้องการจำเป็นมากที่สุดในด้านการพัฒนาการรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อให้สามารถเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (0.61) รองลงมาคือด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน (0.38) และด้านการประกันคุณภาพการเรียนการสอนของตนเอง (0.28) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณา จำแนกตามตัวแปรภูมิหลัง เพศ อายุ ประสบการณ์ ระดับการศึกษา วิทยฐานะ ภาควิชาการ ศึกษาศาสตร์ ขนาดโรงเรียน สังกัดโรงเรียน และระดับชั้นที่สอน พบว่าครูมีความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาการรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อให้สามารถเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน มากที่สุดทุกตัวแปร จึงถือได้ว่าเป็นด้านที่มีความต้องการจำเป็นเร่งด่วนมากที่สุด

สมรรถนะต่อนักเรียน ครูมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีวัฒนธรรมต่างกัณสูงที่สุด (0.45) รองลงมาคือด้านการทำแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัณ (0.35)

สมรรถนะต่อสังคม ครูมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหรือการสื่อสารให้เด็กเข้าใจเรื่องเพศศึกษาสูงที่สุด (0.38) รองลงมาคือด้านการสอนให้นักเรียนมีคุณลักษณะหรือทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ (0.26)

3. ตัวแปรที่อธิบายบทบาทและสมรรถนะของครู

บทบาทหน้าที่ของครู มีความแตกต่างกันตามภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาวิทยฐานะ ประสบการณ์ทำงาน ภาควิชาการ ศึกษาศาสตร์ ขนาดโรงเรียน สังกัดโรงเรียนระดับชั้นที่สอน

1. บทบาททั่วไป (ต่อตนเอง) ของครูมีความแตกต่างกันตามภูมิหลัง ได้แก่ เพศ การศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ทำงาน ภาควิชาการ ศึกษาศาสตร์ ขนาดโรงเรียน สังกัดโรงเรียน ชั้นที่สอน

2. บทบาทต่อนักเรียนของครูมีความแตกต่างกันตามภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ทำงาน ภาควิชาการ สังกัดโรงเรียน ชั้นที่สอน

3. บทบาทต่อสังคมของครูมีความแตกต่างกันตามภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์ทำงาน ภาควิชาการ

ภูมิศาสตร์ ขนาดโรงเรียน สังกัดโรงเรียน ชั้นที่สอน

สมรรถนะในการทำงานของครู มีความแตกต่างกันตามภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา

1. สมรรถนะทั่วไป (ต่อตนเอง) ของครูมีความแตกต่างกันตามภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ภาคภูมิศาสตร์ สังกัดโรงเรียน ชั้นที่สอน
2. สมรรถนะต่อนักเรียนของครูมีความแตกต่างกันตามภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ภาคภูมิศาสตร์ สังกัดโรงเรียน ชั้นที่สอน
3. สมรรถนะต่อสังคมของครูมีความแตกต่างกันตามภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา

อภิปรายผล

1. ผลการประเมินบทบาท สมรรถนะและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครู

1.1 บทบาทหน้าที่ของครู

จากผลการวิเคราะห์ความตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของครูในภาพรวมพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก แสดงว่า ครูได้ให้ความสนใจและมีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ในวิชาชีพของตนเอง เมื่อพิจารณาบทบาทแต่ละด้าน พบว่า**ด้านการสอนให้รู้จักสิทธิหน้าที่ของการเป็นพลเมืองที่ดี มีประชาธิปไตย และด้านการสอนให้เด็กมีทักษะชีวิต ทักษะสังคม**มีค่าสูงสุดแสดงให้เห็นว่า ครูตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ไม่เฉพาะด้านการสอนให้เด็กมีวิชาความรู้เท่านั้น แต่ได้ตระหนักถึงการสอนให้เด็กเป็นพลเมืองที่ดี รู้จักทำตนให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคมมีจิตสาธารณะ มีประชาธิปไตย และมีทักษะชีวิต ทักษะสังคม (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 เป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองในยุทธศาสตร์ข้อ 3 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน)

นอกจากนี้ ครูยังตระหนักถึงความรู้ ความสามารถในการ**ใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน**ส่วนหนึ่งอาจเกิดจากการจัดอบรมให้ครูใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น นโยบายของ สสวท. ที่จะมุ่งเน้นพัฒนาทักษะครูผู้สอนให้สามารถใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนการสอน (พรพรรณ ไวย่างกูร, 2546)

1.2 สมรรถนะของครู

จากผลการวิเคราะห์สมรรถนะของครูพบว่า **ครูสามารถสอนให้เด็กรู้จักสิทธิหน้าที่ของความเป็นพลเมืองที่ดี** การมีประชาธิปไตยมีค่าสูงสุดในทุกช่วงประสบการณ์ทำงาน แต่ข้อสังเกตคือ ในระบบการศึกษาของประเทศไทย โรงเรียนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่มีการกำหนดหลักสูตรที่มีวิชาสอนเกี่ยวกับพลเมือง แต่ครูสามารถสอดแทรกเนื้อหาความรู้ ปูทางจิตสำนึกให้นักเรียนรู้จักหน้าที่ของความเป็นพลเมืองที่ดีและมีประชาธิปไตยได้ในทุกวิชา จึงสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 ที่กำหนดให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทยความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษา และสอดคล้องกับเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองในยุทธศาสตร์ข้อ 3 คนไทยเฝ้าดี มีคุณธรรมพื้นฐาน มีจิตสำนึกและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีจิตสาธารณะ มีวัฒนธรรมประชาธิปไตย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550)

เมื่อพิจารณาสมรรถนะของครูที่มีระดับต่ำกว่าข้ออื่นพบว่า**เป็นเรื่องการรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อให้สามารถเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้**ซึ่งแท้จริงแล้วครูควรให้ความสำคัญกับภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นสื่อกลางในกิจกรรมแทบทุกด้าน ดังนั้นภาษาจึงเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินชีวิตของทุกคน ซึ่งไม่สอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการศึกษาที่ได้กำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์ข้อ 1 คนไทยและการศึกษาไทยมีคุณภาพและได้มาตรฐานระดับสากล (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550) รวมทั้งสาระสำคัญความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานความรู้ที่ระบุว่าสมรรถนะประกอบด้วยสามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อ

ความหมายได้อย่างถูกต้อง (คณะกรรมการครูสภา, 2549)

1.3 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครู

จากผลการวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็นของครูพบว่า ครูมีความต้องการจำเป็นด้านสมรรถนะทั่วไป (ต่อตนเอง) ด้านการพัฒนาการรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อให้สามารถเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนมากที่สุดทุกตัวแปร จึงถือได้ว่าเป็นด้านที่มีความต้องการจำเป็นเร่งด่วนมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในยุคปัจจุบันเป็นยุคแห่งการเข้าถึงข้อมูลและการติดต่อสื่อสารแบบไร้พรมแดน ภาษาต่างประเทศจึงเป็นส่วนสำคัญในการใช้เป็นสื่อกลางและเป็นส่วนหนึ่งของสมรรถนะหลักในแบบประเมินครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้านการพัฒนาตนเอง ในหัวข้อ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการแสวงหาความรู้ (สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา, 2549) และจากผลการประเมินสมรรถนะครูในด้านนี้มีพบว่าค่าน้อยที่สุดทำให้ครูมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตนเองด้านนี้มากที่สุดด้านสมรรถนะต่อนักเรียนครูมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนที่มีวัฒนธรรมต่างกันสูงที่สุดอาจเป็นเพราะการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองมีนโยบายให้ประชาชนทุกคนรวมถึงชนต่างวัฒนธรรมมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) ทำให้ครูมีความต้องการในการพัฒนาตนเองในด้านนี้ สมรรถนะต่อสังคม ครูมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหรือการสื่อสารให้เด็กเข้าใจเรื่องเพศศึกษาสูงที่สุดเนื่องจากในปัจจุบันมีปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งปัญหาสำคัญของสังคม (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ, 2550) ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสอนเพศศึกษาครูจึงมีความต้องการพัฒนาตนเองในด้านนี้มากที่สุด เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็น จำแนกตามตัวแปรภูมิหลัง พบว่าในทุกตัวแปรมีความต้องการจำเป็นตรงกัน มีเพียงตัวแปรระดับการศึกษาและวิทยฐานะที่มีความต้องการจำเป็นแตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะตัวแปรระดับการศึกษาและวิทยฐานะเป็นตัวแปรที่แสดงถึงฐานความรู้ของครูที่แตกต่างกัน ทำให้ครูมีความต้องการในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน

2. ตัวแปรที่อธิบายบทบาทและสมรรถนะของครู

จากผลการวิจัยพบว่า บทบาทหน้าที่และสมรรถนะในการทำงานของครูมีความแตกต่างกันตามภูมิหลังส่วนบุคคลคือ เพศ อายุ ระดับการศึกษาวิทยฐานะ ประสบการณ์ทำงาน ภาควิชาศาสตร์ ขนาดโรงเรียน สังกัด รร. ระดับชั้นที่สอน ซึ่งสอดคล้องกับ Kinney และคณะ (2001) กล่าวว่าการศึกษาในระดับสมรรถนะของครู และความหลากหลายทางประชากรศาสตร์มีอิทธิพลต่อความแตกต่างและการถ่ายทอดความสามารถของครูสู่ผู้เรียนในชั้นเรียน เช่น เพศ อายุ และอื่นๆ และผลงานวิจัยของ Jon-Chao Hong และคณะ (2008) ที่ได้สรุปจากการทดสอบสมมติฐานตัวแปรภูมิหลังต่อสมรรถนะของกลุ่มครู พบว่า ภูมิหลังทางประชากรศาสตร์มีอิทธิพลต่อความแตกต่างของสมรรถนะ ซึ่งตัวแปรประกอบด้วย เพศ การศึกษา อายุ ขนาดของโรงเรียน การดำรงตำแหน่งผู้บริหารของโรงเรียน และการได้รับรางวัลซึ่งขนาดของโรงเรียนที่กลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลต่อสมรรถนะในระบบค่านิยมอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์

หน่วยงานทางการศึกษาควรมีแนวทางและกลยุทธ์ในการสร้างความตระหนักและพัฒนาสมรรถนะครู รวมทั้งความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครู โดยมุ่งเน้นให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง แต่ทั้งนี้ควรคำนึงถึงภูมิหลังที่ต่างกันของครู เพื่อจัดหลักสูตรการพัฒนาให้ตรงกับความต้องการของผู้เข้ารับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

แนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองได้กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ที่หลากหลาย ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาสมรรถนะ ความต้องการในการพัฒนาครูในประเด็นอื่นๆตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง โดยเฉพาะประเด็นที่ยังไม่ได้ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางการปฏิบัติและขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพครูต่อไปในอนาคต

www.thaiedresearch.org